

TÜRKÇE KUR'AN-I KERİM Y.NURİ ÖZTÜRK

21 - Enbiya

1. Yaklaştı insanlara hesapları! Ve onlar hâlâ gaflet içinde yüz çevirip durmadalar.
2. Rablerinden kendilerine ulaşan, söze bürünmüş her yeni öğüt ve hatırlatmayı ancak eğlenerek dinliyorlar.
3. Kalpleri hep oyun ve oyalanmada. O zulüm sergileyenler, şu yolda bir fısıldaşmayı iyice koyulaştırdılar: "Bu adam, sizin gibi bir insandan başkası değil. Gözünüz baka baka büyüye mi gidiyorsunuz!"
4. Dedi: "Rabbim, gökteki sözü de yerdeki sözü de bilir. O, herşeyi duyan, her şeyi bilendir!"
5. Şöyle de dediler: "Saçma sapan rüyalar bunlar! Belki de uydurduğu bir yalandır. Belki de bir şairdir o. Hadi bir mucize getirsin bize, öncekilere gönderildiği gibi..."
6. Onlardan önce yere batırdığımız hiçbir yurt ve uygarlık iman etmemiştir. Onlar mı iman edecekler!...
7. Senden önce de ancak kendilerine vahyettiğimiz erler gönderdik. Hadi, sorun zikir/Kur'an ehline, eğer bilmiyorsanız...
8. Biz onları yemek yemez bir ceset olarak yaratmadık. Onlar sonsuza dek kalıcı da değillerdi.
9. Sonra onlara verilen söze sadık kaldık da onları ve dilediklerimizi kurtardık. Ve israfa saplanıp haddi aşanları helâk ettik.
10. Yemin olsun, size bir Kitap gönderdik ki, öğüt ve uyarınız/zikriniz/şerefiniz yalnız ondadır. Hâlâ aklınızı çalıştırmayacak mısınız?
11. Zulmetmiş nice kenti/medeniyeti biz kırıp geçirdik ve arkalarından başka bir topluluk oluşturduk.
12. Şiddetimizi hissettiklerinde hiç vakit geçirmeksizin oradan dört nala kaçıyorlardı.
13. Kaçmayın, içinde servet şımarıklığına düştüğünüz yere, meskenlerinize dönün ki, hesaba çekilebilesiniz.
14. Dediler: "Eyvah bize! Biz gerçekten zalimlermiyiz."
15. Bu davaları sürüp giderken biz onları kökten biçiverdik, sönüp silindiler.
16. Biz, gökleri de yeri de bunlar arasındakileri de eğlenip eğlendirelim diye yaratmadık.
17. Eğer bir eğlence edinmek isteseydik onu kendi katımızdan edinirdik. Ama böyle yapanlar değildik/yapsaydık öyle yapardık.
18. Hayır, biz hakkı, bâtılın üzerine fırlatırız da o, onun beynini parçalar. Bir de bakarsın o yok olup gitmiştir. Yakıştırdığınız niteliklerden ötürü yazıklar olsun size!
19. Göklerde ve yerde kim varsa O'na aittir. Ve O'nun katındakiler, O'na ibadet etmekten ne çekinirler ne de yorulurlar.
20. Gece ve gündüz tespih ederler, bıkip usanmazlar.
21. Yoksa yerden bazı ilahlar edindiler de topraktan çıkarıp diriltme işini onlar mı yapacak?
22. Eğer yerde-gökte Allah'tan başka tanrılar olsaydı, o ikisi de mutlaka fesada uğrardı. Arşın Rabbi o Allah, onların nitelendirmelerinden yücedir, uzaktır.
23. O, yaptığından hesaba çekilmez ama onlar hesaba çekilirler.
24. Yoksa O'nun dışında bazı ilahlar mı edindiler? De ki: "Susturucu delilinizi getirin! Benimle beraber olanların da benden öncekilerin de Zikir'i budur. Ne yazık ki onların çokları hakkı bilmezler; bu yüzden de yüz çevirirler."

25. Senden önce hiçbir resul göndermedik ki ona şöyle vahyetmiş olmayalım: "Gerçek şu: İlah yok benden başka, artık bana kulluk/ibadet edin."
26. "Rahman çocuk edindi" dediler. Hâşâ, bundan arınmıştır O! Onlar, lütuflandırılmış kullardır.
27. Onlar O'nun sözünün önüne geçmezler; onlar yalnız O'nun emriyle iş yaparlar.
28. O, onların önlerindeki de arkalarındaki de bilir. Onlar, O'nun hoşnutluk verdiklerinden başkasına da şefaata etmezler. Ve onlar O'nun korkusundan titrerler.
29. İçlerinden her kim, "Ben O'nun berisinden/alt mertebesinden bir ilahım!" derse böylesini cehennemle cezalandırırız. Zalimleri işte böyle cezalandırırız biz.
30. O küfre sapanlar görmediler mi ki gökler ve yer bitişik idi, biz onları ayırdık. Her canlı şeyi sudan oluşturduk. Hâlâ iman etmeyecekler mi?
31. Yerküreye, onları çalkalamasın diye bir takım dağlar diktik. Ve orada geniş geniş yollar açtık ki, doğru gidebilsinler.
32. Göğü, korunmuş bir tavan yaptık. Ama onlar göğün ayetlerinden hâlâ yüz çeviriyorlar.
33. O odur ki, geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı yarattı. Her biri bir yörüngede yüzmektedir.
34. Senden önce hiçbir insana ölümsüzlük vermedik. Şimdi sen ölürsen, onlar ölümsüz mü olacaklar?"
35. Her canlı, ölümü tadacaktır. Biz bir imtihan olarak sizi şer ile de hayır ile de deniyoruz. Sonunda bize döndürüleceksiniz.
36. O küfredenler seni gördüklerinde, seni şu şekilde alaya almaktan başka birşey yapmazlar: "İlahlarınızı diline dolayan bu mu?" Ama Rahman'ın zikrini/Kur'an'ı bizzat onlar örtüp inkâr ediyorlar.
37. İnsan, aceleden yaratılmıştır. Ayetlerimi size göstereceğim. Benden acele istemeyin!
38. Diyorlar ki: "Eğer doğru sözlüler iseniz bu vaat ne zaman?"
39. O inkâr edenler, ne yüzlerinden ne sırtlarından azabı uzak tutamayacakları ve hiçbir yardım da göremeyecekleri zamanı bir bilselerdi!
40. Doğrusu şu ki, o onlara ansızın gelecek de onları şaşkınlıktan donduracak. Artık ne onu geri çevirmeye güçleri yetecek ne de yüzlerine bakılacak.
41. Yemin olsun, senden önceki resullerle de alay edilmiştir. Sonunda, onlarla eğlenenleri, alay konusu yaptıkları şey kuşatıverdi.
42. De ki: "Sizi gece ve gündüz Rahman'dan kim koruyabilir?" Hayır, hayır! Onlar, Rablerinin zikrinden/Kur'an'ından yüz çeviriyorlar.
43. Yoksa onların; kendilerini bize karşı siperleyecek tanrıları mı var? Ne kendilerine yardıma güç yetirebilirler ne de bizden bir dostluğa muhatap olurlar.
44. Gerçek şu ki, biz onları ve atalarını, ömür kendilerine uzun gelecek kadar nimetlendirdik. Hâlâ görmüyorlar mı ki, biz yerküreye geliyor, onu uçlarından eksiltiyoruz. Galip gelenler onlar mı?
45. De ki: "Ben sizi ancak vahiyle uyarıyorum." Ama sağırılar, uyarıldıklarında çağrıyı işitmezler ki!
46. Rabbinin azabından onlara bir esinti dokunsa, yemin olsun şöyle diyecekler: "Vay bizlere, biz zalimlermişiz!"
47. Kıyamet günü için adalet terazilerini kuracağız/adaleti terazilere koyacağız. Hiç kimseye zere kadar zulüm edilmeyecek. Hardal tanesi kadar birşey olsa onu ortaya getiririz. Hesapçılar olarak biz yeteriz!
48. Yemin olsun, biz, Mûsa'ya ve Hârun'a hak ile bâtili ayıran, korunanlar için bir ışık ve öğüt olan furkanı verdik.
49. O korunanlar ki, hiç görmeden Rablerinden korkarlar. Kıyamet saatinden de ürperirler onlar.
50. Bu, bereketli bir Zikir'dir ki, onu indirdik. Yoksa siz onu inkâr mı ediyorsunuz?

51. Yemin olsun, İbrahim'e daha önceden, doğruyu bulma gücünü vermiştik. Onu bilmekteydik biz.
52. Babasına ve toplumuna şöyle demişti: "Şu başına toplanıp durduğunuz heykeller de ne?"
53. Dediler: "Atalarımızı onlara kulluk/ibadet eder bulduk."
54. Dedi: "Vallahi, siz de atalarınız da açık bir sapıklık içine düşmüşsünüz."
55. Dediler: "Sen gerçeği mi getirdin yoksa oynayıp eğlenenlerden biri misin?"
56. Dedi: "Hiç de değil! Sizin Rabbiniz, göklerin ve yerin Rabbidir ki, onları yaratmıştır. Ben de bunlara tanıklık edenlerdenim."
57. "Allah'a yemin ederim, sırtınızı dönüp gidişinizden sonra, putlarınıza bir oyun çevireceğim."
58. Sonunda onları parça parça etti. Yalnız en büyüklerini bıraktı ki, dönüp ona başvurabilsinler.
59. Dediler: "Tanrılarımıza bunu yapan kesinlikle zalimlerdendir."
60. Dediler: "Onları diline dolayan bir genç duymuştuk. Kendisine 'İbrahim' deniyor."
61. Dediler: "Halkın gözleri önüne getirin onu ki, açıkça görebilsinler."
62. Dediler: "Tanrılarımıza bunu sen mi yaptın, ey İbrahim?"
63. Dedi: "Hayır, ben değil. Şu büyükleri yapmıştır onu. Hadi, sorun onlara eğer konuşabiliyorlarsa!"
64. Bunun üzerine kendi benliklerine döndüler de şöyle dediler: "Siz, zalimlerin ta kendilerisiniz."
65. Sonra, yine kendi kafalarına döndürüldüler: "Vallahi, sen de bilirsin ki, bunlar konuşamazlar."
66. İbrahim dedi: "Siz, Allah'ın berisinden, size hiçbir şekilde yarar sağlamayan, zarar veremeyen şeylere mi tapıyorsunuz?"
67. "Yazıklar olsun size ve Allah'ın berisinden taptıklarınıza! Siz hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?"
68. Dediler: "Yakın bunu! Eğer birşey yapacak kişilerseniz, ilahlarınıza yardım edin."
69. Biz de şöyle dedik: "Ey ateş, İbrahim'e bir serinlik ol, bir selam ol!"
70. Ona tuzak kurmak istediler de biz onları hüsrânın en beterine uğrayanlar yaptık.
71. Biz onu da Lût'u da kurtarıp içinde âlemlere bereketler sakladığımız toprağa ulaştırdık.
72. Ona İshak'ı bağışladık, ayrıca Yakub'u da hediye ettik. Hepsini hak ve barış için çalışan insanlar yaptık.
73. Onları, bizim buyruğumuzla yol alan önderler yaptık. Onlara iyilikler yapmayı, duayı/namazı yerine getirmeyi, zekât vermeyi vahyettik. Onlar, yalnız bize kulluk ediyorlardı.
74. Lût'a da hükümrânlık ve ilim verdik. Onu, pislikler üretip duran bir kentten kurtardık. O kent halkı yoldan çıkmış kötü bir kavimdi.
75. Onu rahmetimizin içine soktuk. O, hak ve barış için çalışanlardandı.
76. Nûh'a gelince, o da daha önce bize yakarmıştı. Yakarışına cevap verdik de onu ve ailesini, o büyük sıkıntıdan kurtardık.
77. Ona, ayetlerimizi yalanlayan topluluğa karşı yardım ettik. Kötülüğün toplumuydu onlar. Hepsini birden batırıp boğduk.
78. Ve Dâvud ile Süleyman... Hani, halkın davarının yayıldığı ekinler hakkında hüküm veriyorlardı da biz hükümlerine tanıklar olmuştuk.
79. Onu Süleyman'a derhal kavrattık. Her birine hükümdarlık ve bilgi verdik. Dâvud'a dağları boyun eğdirdik. Kuşlarla beraber tespih ediyorlardı. Yapmak isteyince yapanlarız biz!
80. Ona, sizi sizin şiddetinizden koruyacak olan zırh yapma sanatını öğrettik. Peki, siz şükrediyor musunuz?
81. Ve Süleyman'a kasırgayı boyun eğdirdik. İçini bereketlerle doldurduğumuz toprağa doğru onun emriyle akıp giderdi. Her şeyi

bilenleriz biz!

82. Kendisi için dalgıçlık eden, daha başka iş de yapan bazı şeytanları da onun emrine verdik. Biz onları koruyup gözetiyorduk.
83. Ve Eyyûb... Rabbine şöyle yakarmıştı: "Dert/zorluk gelip çattı bana; sen, rahmet edenlerin en merhametlisin!"
84. Hemen cevap verdik ona, kendisindeki derdi kaldırdık. Tarafımızdan bir rahmet ve ibadet edenler için bir hatırlatma olarak, ona ailesini ve beraberinde, benzerlerini de verdik.
85. İsmail, İdris, Zülkifl, hepsi sabredenlerdendi.
86. Hepsini rahmetimize soktuk. Onlar hak ve barış için çalışanlardandı.
87. Ve Zünnûn. Hani, kızarak gitmişti de ona asla güç yetiremeyeceğimizi/ölçüyü kendisine uygulamayacağımızı sanmıştı. Sonra, karanlıkların bağrında şöyle yakardı: "Senden başka ilah yok, tespih ederim seni! Kuşkusuz, ben zalimlerden oldum."
88. Hemen imdadına yetiştik. Gamdan kurtardık onu. İnananları işte böyle kurtarırsız biz!
89. Ve Zekeriyya. Hani, Rabbine yakarmıştı: "Rabbim, beni yapayalnız, bir başıma bırakma! Sen, Vâris olanların/mirasçıların en hayırlısın!"
90. Kendisine hemen cevap vermiş. Yahya'yı ona hediye etmiş, karısını kendisi için doğurmaya elverişli hale getirmiştik. Onlar, hayırlarda yarışıyorlar, umarak ve korkarak bize yalvarıyorlardı. Onlar, bize ürpererek saygı gösteriyorlardı.
91. Ve o, cinsiyet organını/ırzını titizlikle koruyan kadın. Onun bağrına ruhumuzdan üfledik de kendisini ve oğlunu âlemler için bir mucize yaptık.
92. İşte şu sizin ümmetiniz bir tek ümmettir. Ben de Rabbinimiz. O halde bana ibadet edin.
93. İşlerini aralarında parçaladılar. Hepsi bize dönecekler.
94. Kim inanmış olarak hayra ve barışa yönelik işlerden bir şey yaparsa, onun gayretine nankörlük edilmez. Biz böylesi lehine kâtiplik ederiz.
95. Helâk ettiğimiz bir kente/medeniyete yaşamak haram edilmiştir. Onlar bir daha geri dönemezler.
96. Ye'cûc ve Me'cûc'ün önü açıldığı zaman onlar, her tepeden akın ederler.
97. Hak olan vaat yaklaşmıştır. İnkâr edenlerin gözleri birden donup kalmıştır. "Vay başımıza! Biz bundan gafil bulunuyorduk. Hayır, biz zalimlerdik!" derler.
98. Siz ve Allah'ın berisinden, kulluk/kölelik ettikleriniz, cehennem odunusunuz. Hepiniz oraya gireceksiniz.
99. Eğer onlar ilah olsalardı, oraya girmezlerdi. Oysaki, hepsi orada uzun süre kalacaklardır.
100. Onlar için orada derin bir iç çekiş var. Ve onlar orada hiçbir şey işitmezler.
101. Tarafımızdan kendilerine güzellik hazırlananlara gelince, bunlar cehennemden uzaklaştırılmışlardır.
102. Onun uğultusunu duymazlar. Onlar, gönüllerinin istediği şeyler içinde sürekli yaşayacaklardır.
103. O en büyük korku onları tasalandırmaz. Melekler onları şöyle karşılarlar: "Bu size o vaat edilen gününüzdür!"
104. Gün olur, göğü, yazı tomarlarını dürer gibi düreriz. İlk yaratılıştaki başladığımız gibi onu baştan yaparız. Üzerimizde bir vaat olarak biz bunu mutlaka yapacağız.
105. Yemin olsun, zikirten sonra Zebur'da şunu yazmıştık: Yeryüzüne benim iyilik ve barış seven kullarım vâris olacaktır.
106. Kuşkusuz, bunda, ibadet eden/iş yapıp değer üreten bir topluluk için kesin bir tebliğ vardır.
107. Ve biz seni ancak âlemlere bir merhamet/bir sevgi olman dışında bir şey için göndermedik.
108. De ki: "Bana şu vahyediliyor: "Tanrınız ancak bir tek tanrıdır. Peki, siz, müslümanlar/Allah'a teslim olanlar mısınız?"

109. Eğer yüz çevirirlerse de ki: "Hepinize aynı şekilde, aynı düzeyde açıkladım. Artık bilmiyorum, tehdit edildiğiniz şey yakın mıdır, uzak mıdır?"

110. Kuşkusuz O, sözün açığa vurulanını da bilir; saklamakta olduklarımızı da bilir.

111. Bilmiyorum, belki de o, sizin için bir fitnedir. Belirli bir süreye kadar bir nimetlendirmedir.

112. Resul şöyle yakardı: "Rabbim, hak ile hükmet! Bizim Rabbimiz Rahman'dır. Sizin nitelendirmelerinize karşı yardımına başvurulandır, Müsteân'dır."